तर्व सवाकति। यानि देवराजानाः सामानि।
तरमुष्मिं लोकच्छेशिति। यानि मनुष्यराजानाः सामानि। तरसाँ लोकच्छेशिति। उभयारेव लोकयाक्षिशीति। देवलोके च मनुष्यलोके च। एकविश्शीऽभिषेचनीयस्थात्तमोभवति। एकविश्शः केशवपनीयस्थ
प्रथमः। सप्तद्शो दंशपेयः॥ ४॥

विद्वारं किव्यते। राष्ट्रः संप्तद्गः। विश्वरं तन्त्रध्यताऽभिषिच्यते। तसाद्वाग्ष विश्वां प्रियः। विश्वोद्दि
सध्यताऽभिषिच्यते। यद्वाग्नमदोदिशोऽनुव्यास्वापयनित। तत्सुवर्गं लोकमभ्यारे। इति। यदिमं लोकं न प्रत्यवरोहित्। अतिजनं वेयात्। उद्दा माद्येत्॥ यदेष
प्रतीचीनस्तोमोभवति। दममेव तेन लोकं पृत्यवरोइति। अथाअसमनेव लोके प्रतितिष्ठत्यनुन्मादाय
॥ ॥ ॥

॥ ५॥ अन्नन्याभवन्ति दश्पेयामाद्येत् चीर्णा च॥ अनु ० ८॥

नवमाऽनुवाकः।

इयं वै रंजता। असी हरिणी। यदुक्ती भवतः। आस्यामेवनमुभयतः परियह्णाति। वर्षणस्य वाअभि-